

των τῶν ἐγκαμπιαζομένων, διὰ νὰ ὑπερβούν οὐς τοὺς διμοτέχνους τῶν καὶ διδασκάλους τῶν εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς ποιήσεως βιζαντινούς; αὐλοκόλακας ἡ καὶ μερικούς τῆς Δύσεως καὶ διὰ νὰ κάμνουν τὰ ἔμμετρα πνευματικὰ προϊόντα τῶν οὐχὶ σπανίως ἀποκρουστικά. Καὶ ἐτί δὲν γνωρίζῃ τις ἐπακριβῶς τὰς λεπτομερεῖας τοῦ βίου τῶν κληρικῶν ἡ κοσμικῶν αὐτῶν ποιητῶν, θὰ ἐκλάβῃ καὶ τὴν ἀληθῆ ἀκόμη ἔκφρασιν εὐγνωμοσύνης πρός τινα προστάτην ἢ εὐεργέτην ὡς κολακείαν. Τόσον είναι συνήθης αὕτη εἰς τὴν τοιαύτην ποίησιν.

Θ' ἀπέδαινεν ἀνιαρόν, δσον καὶ ἀνωρελές ὑπὸ ἔποψιν λογοτεχνικὴν ἡ καλαισθητικὴν, νὰ ἔξετασθούν λεπτομερῶς κάπως τὰ ἔμμετρα προϊόντα τῶν στιχουργῶν τούτων τοῦ ΙΗ' αἰῶνος. Διὰ τοῦτο θὰ περιορισθῶ καὶ ἐνταῦθα εἰς τὴν ἔξετασιν τοῦ ἔργου μερικῶν ἐξ αὐτῶν, ἀντιπροσωπεύοντων τὸ καλλιτερον ὁπωσδήποτε μέρος τῆς τοιαύτης λυρικῆς παραγωγῆς, καὶ δὲλλων τινῶν ἀντιπροσωπεύοντων τὸ χειρότερον, ἀναφέρων παροδικῶς καὶ τοὺς δι' ἔια ἡ δὲλλον λόγον ἀξίους μνείας.

'Αμφοτέρας τὰς ἴδιότητας συγκεντρόνει εἰς τὸ ποιητικὸν ἔργον του διερομόναχος Νικηφόρος Γρηγορᾶς, δ δποίος δύναται νὰ προταχθῇ καὶ ὡς παράδειγμα ὑγείας καὶ μακροδιότητος. 'Ο ἐκ Δωδώνης κιταγόμενος μοναχὸς οὖς¹ ἐγεννήθη περὶ τὸ τέλος τῆς τρίτης δεκαετηρίδος τοῦ 17ου αἰῶνος καὶ ἥπεθανεν εἰς τὸ Βουκουρέστιον περὶ τὸ 1730 κατά τινα πληροφορίαν, ἡ δποία καὶ δρίζει, δτι ἡγενή ἡλικίαν 104 ἔτῶν, δτε ἀπέθανεν, ἐνῷ κατ' ἄλλην εἶχεν ὑπερβῇ τὰ ἔτη ταῦτα. 'Ο Κακιάριος Δχπόντες τουλάχιστον λέγει, δτι, δταν μετέδη γεώτατος εἰς Βουκουρέστιον ἐγνώρισε τὸν Γρηγορᾶν καὶ «κτός του μοῦ εἶπεν δτι ἡτον ἔκατὸν τεσσάρων

1. Αἱ διλίγας περὶ αἵτοῦ βιογραφίας πληροφορία: συνελέγησαν κατόπιν ἀντιπραθοδῆτης πρός ἐπανόρθωσιν τῶν ἀνακριβεῶν, εἰς τὰς ἀλληλοουγκρούσμένας λεπτομερεῖας ἐκ τῶν ἐξης: 1) Καισαρίου Δαπόντες 'Ἴστορικὸς Καταλογὸς' εἰς Κ. Σεθικός ζ' Γ', 113-118 (δπου δημοσιεύονται καὶ τινα ἀπιγράμματά του).—2) Δ. Παπαδοπούλου Βρετοῦ Α' 190—3.—3) Κ. Σεθικ.: α', 445.—4) Σοφοκλ. Οικονόμου: «Νικολίου Μητροχορδάτου Ψόγος Νικοτιανῆς καὶ ἀποστολῆ πρὸς Μητροράνην τὸν Διάκονον μετ' εἰσαγωγικῆς παρεκβιτικῆς ἀποστολῆς Σοφοκλέους Κ. τοῦ ἀξιονόμου. 'Ἐν Βενετίᾳ 4ΩΟΣ'. Σελ. 37-39.—5) 'Αθηναίου Κεμνηνού 'Ὑφηλάντου' «Ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ Πολιτικῶν τῶν εἰς Δάνδακ τὸ Δωδέκατον καὶ τελευταῖον» ἀκλογαῖ Α. Πηπίδοπούλου Κεραμέως εἰς Documente privitoare κτλ. tom. XIII σελ. 183.